Bezpłatnie

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 22. W Krakowie 1 Lipca 1916. Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“
Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucye, korporacye, oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują
„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“
za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.
— Bez odpowiedzialności. —

Unormowanie obrotu.

Ograniczenie sprzedaży odpadków przy przeróbce skóry.

Wedle rozporządzenia ministeryalnego z 23. czerwca 1916 (Dz. p. p. 193) dozwoloną jest sprzedaż odpadków, powstałych przy przeróbce skóry, zastrzeżonej dla wojska po myśli rozporządzenia z 5. lutego 1916 (Dz. p. p. 28) oraz z dnia 23. czerwca 1916 (Dz. p. p. 192) odbiorcom prywatnym poza „Spółką dla dostawy skóry“ w Wiedniu tylko w myśl poniższych postanowień. Osoby zamierzające sprzedać wymienione odpadki skóry winny je najpierw oferować na sprzedaż Spółce dla dostawy skóry w Wiedniu. Oferty te wnieść należy po raz pierwszy przed 15. lipca b. r. a następnie 1. i 15-go dnia każdego miesiąca. W ofercie podać należy:

1) gatunek skóry (skóra podeszwiana, wierzchnia, blankowa, transparentowa),

2) rodzaj odpadków a mianowicie:

a) niezdatne dla celów obuwia („Brennleder“),

b) zdatne do użycia odpadki przy wycinaniu wzgl. przykrawaniu,

c) odpadki nadające się pod względem wielkości (nie jakości) dla celów wojskowych,

3) wagę odpadków oraz ich cenę (osobno dla każdego gatunku skóry i odpadków).

Formularzy ofertowych dostarcza Spółka dla dostawy skóry (Lederbeschaffngsgesellschaft) w Wiedniu, na której ręce przesyłać należy oferty (jako listy polecone). Spółka zwraca oferentowi należytość pocztową. Jeżeli w przeciągu 14-stu dni nie nadejdzie ze Spółki oświadczenie przyjęcia, może oferent towarem swobodnie dysponować. W razie przyjęcia oferty winien sprzedawca towar bezzwłocznie zapakować i wysłać na koszt Spółki na miejsce przez nią wyznaczone. Równocześnie wysłać ma sprzedawca do Spółki dla dostawy skóry w Wiedniu wykaz gatunków skóry i odpadków, rachunek oraz duplikat listu przewozowego, zawierający urzędownie stwierdzoną wagę przesyłki. Spółka wypłaci sprzedawcy 60% należnej kwoty natychmiast, resztę w przeciągu ośmiu dni po odebraniu przesyłki.

Nadzór nad wypełnianiem przepisów tego rozporządzenia wykonują inspektorzy przemysłowi i inne organa, którym ułatwić należy wstęp do zakładów oraz wgląd w księgi handlowe.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają karze pieniężnej do 5000 K względnie karze aresztu do sześciu miesięcy.

Wyjęcie pewnych gatunków skór z pod zastrzeżenia dla armii.

Po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 23. czerwca 1916 (Dz. p. p. 192) uchylonem zostało zastrzeżenie skór dla armii, zarządzone rozporządzeniem z 5. lutego b. r. (Dz. p. p. 28) odnośnie do skóry owczej, garbowanej sumakiem lub dębnicą.

Zwolnione skóry znaczone będą pieczęcią urzędową. Minister handlu jest jednak upoważnionym do zarządzenia oddania tych skór oraz odpadków powstałych przy przeróbce skór zastrzeżonych dla armii.

Ograniczenie obrotu surowemi skórami bydlęcemi, końskiemi i cielęcemi.

Rozporządzenie ministeryalne z 23. czerwca 1916 (Dz. p. p. 194) reguluje obrót surowemi skórami bydlęcemi, końskiemi i cielęcemi. Rozporządzenie z dnia 12. lipca 1915 (Dz. p. p. 198), dotyczące obrotu temi skórami, traci moc obowiązującą.

Po myśli nowego rozporządzenia upoważnioną jest do sprzedaży surowych skór bydlęcych i końskich fabrykantom skór jedynie Centrala skór w Wiedniu. Podobnie wolno fabrykantom sprowadzać skórę tylko za pośrednictwem Centrali.

Skór tych nie wolno również oddawać ani przyjmować do garbowania (Lohngerbung), o ile nie zostały już przedtem oferowane na sprzedaż Centrali. Rzeźnicy oraz inni posiadacze skór, którzy nie dostarczali skór jednemu fabrykantowi, winni oddawać zapasy swoje co tydzień temu fabykantowi, któremu ich dostarczali w czasie między 1—31. marca 1915, lub też obowiązani są zapasy wymienionych skór wedle przepisu rozporządzenia z 12. lipca 1915 (Dz. p. p. 198) oferować w każdą sobotę na sprzedaż Centrali skór. Rzeźnikom i innym posiadaczom skór, którzy dostarczali dotychczas skóry fabrykantom, dostawa ta jest odtąd wzbroniona; są oni obowiązani zapasy swoje oddawać co tydzień Stowarzyszeniu dla użytkowania skór (Häuteverwertungsgesellschaft) lub upoważnionym do kupna i sprzedaży skóry handlarzom, względnie oferować je co tydzień na sprzedaż Centrali skór w Wiedniu.

Wyjątkowych zezwoleń w tych sprawach udziela Ministerstwo handlu w wypadkach szczególnie godnych uwzględnienia.

Ministerstwo handlu upoważnionem jest do zarządzenia przymusowego oddania skór, niedostawionych po myśli przepisów tego rozporządzenia; może ono również zarządzić dostawę skór wskazanym przez siebie przedsiębiorstwom po ustanowionych przez siebie cenach.

Inne przepisy poprzednich rozporządzeń, dotyczących obrotu skórami, pozostają nienaruszone.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają karze pieniężnej do 5000 K względnie karze aresztu, do sześciu miesięcy.

Uregulowanie obrotu zbożem, mąką oraz owocami strączkowymi.

Dnia 11. czerwca 1916 (Dz. p. p. 176) wydanem zostało rozporządzenie cesarskie, dotyczące uregulowania obrotu zbożem, mąką oraz owocami strączkowymi, które w wielu punktach zmienia i uzupełnia odnośne rozporządzenie z 21. czerwca 1915 (Dz. p. p. 167). — Ogólny system pozostaje nienaruszony.

Przeprowadzoną również została zmiana statutu Wojennego Zakładu obrotu zbożem.

Obrót owocami strączkowymi traktowany dotąd oddzielnie, zostaje obecnie uregulowany wspólnie ze zbożem i mąką. — Pozatem wprowadzono zmiany tylko o tyle, o ile okazała się potrzeba dalszego rozwinięcia istniejących urządzeń. — Przedewszystkiem uczyniono postępowanie celem zebrania oraz rozdziału zboża bardziej przymusowem; zobowiązano mianowicie rolników do przymusowego oferowania swych zapasów Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem oraz upoważniono polityczną władzę krajową do wydawania bliższych postanowień w sprawie odbioru zarekwirowanych produktów rolnych. — W szczególności może polityczna władza krajowa zarządzić, ażeby na pewnym obszarze wszyscy lub niektórzy przedsiębiorcy zakładów rolniczych dostawili pewien kontygent poszczególnych gatunków zboża w oznaczonym czasie. — Dla powiatów, gmin oraz wielkich właścicieli rolnych zostaną ustanowione rozmiary kontyngentów miesięcznych na podstawie zeszłorocznych wyników Wojennego Zakładu obrotu zbożem i przeprowadzonej statystyki zasiewów i zbiorów. — O ile właściciel zaniedbał obowiązku dostawy przepisanego kontyngentu, znajduje zastosowanie postępowanie przymusowe, przyczem cena obniża się o 10 procent.

Systematyczna służba zbiorcza zapewnić ma leżące w interesie publicznym równomierne ujęcie nadwyżek. — Jako organa pomocnicze w tej pracy przydani będą politycznym władzom powiatowym powiatowi inspektorzy dla zboża (Bezirksgetreideinspektor). Funkcyonaryuszy tych mianować będzie polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wojennym Zakładem obrotu zbożem na wniosek Starostw. Inspektor powiatowy winien przed objęciem służby złożyć przyrzeczenie, iż obowiązki swoje wypełniać będzie sumiennie i dyskretnie. W czynnościach jego przysługuje mu charakter urzędnika publicznego.

Wojenny Zakład obrotu zbożem składać się ma w przyszłości z grupy administracyjnej i kupieckiej. Do prowadzenia referatów w grupie pierwszej powoływać należy jedynie urzędników z publicznej służby administracyjnej. Zarządzenia te odpowiadają istniejącej organizacyi.

Tyle co do zmian zasadniczych. W szczegółach zaszły zmiany następujące: za zarekwirowane uważać się będzie na przyszłość także proso, pospółkę wszelkiego rodzaju (orkisz) oraz kaczany kukurudziane. — Kukurudza zaś i owoce strączkowe, używane jako jarzyna, wyjęte są z pod rekwizycyi. — Do krewnych, dla których wolno producentowi pod pewnymi warunkami użytkować własne zbiory, zaliczono także osoby, będące na dożywociu.

Mielenie zboża dla własnych potrzeb odbywać się będzie w przyszłości wedle postanowień wydanych przez polityczną władzę krajową. Władza może również zobowiązać młyny do dostarczania wykazu zapasów.

Pewnym nieznacznym zmianom uległy również postanowienia karne.

Sprawy handlowe.

Przymus oferowania kalikotów.

Odnośnie do komunikatu w sprawie oferowania kalikotów, zawartego w Nr. 21. „Wiadomości gospodarczych“ zawiadamia się interesowanych, iż przymusowi oferowania podlegają kalikoty (Mollino, Inlet) surowe, blichowane, szare, bronzowe, zielone oraz koloru ziemnego o szerokości 55—165 cm z przędzy Nr. 16—20.

Osoby, których zapasy kalikotów przekraczają 1000 m., obowiązane są przed dniem 28. czerwca b. r. oferować je na sprzedaż Centrali bawełnianej w Wiedniu (Baumwollzentrale, Beschaffungsabteilung, Wien, I. Maria Theresienstrasse 32—34).

Z powodu spóźnionego nadesłania formularzy ofertowych przewidzianą jest kilkudniowa zwłoka. Do oferty załączyć należy próbki oraz podać ilość zapasów i miejsce ich przechowania tudzież bliższe dane odnośnie do oferowanego towaru. Nadsyłane dotychczas na własną rękę oferty nie mogą być uważane za oferowanie; osoby, które wysłały do Centrali podobne oferty, są mimo to obowiązane do oferowania.

Osoby, mające na przechowaniu zapasy kalikotów, winny zawiadomić o tem Centralę bawełnianą.

Formularze ofertowe są do nabycia w biurze Izby handlowej i przemysłowej względnie w Centrali bawełnianej w Wiedniu. Oferty nadsyłać można również w formie listu. Oferować należy także te ilości kalikotów, na które wystawione zostały posiadaczowi poświadczenia poboru, wyjątkowe zezwolenia Ministerstwa handlu itp. W tych jednak ofertach zaznaczyć należy dokładny numer odnośnego dokumentu tudzież ilość zamówionych oraz już dostawionych kalikotów. Ilości te wolno mimo oferowania dalej przerabiać i dostawiać.

Przeróbka oraz sprzedaż wszelkich innych kalikotów jest aż do terminu przymusowego oferowania wzbroniona.

Ilości,które dnia 18. czerwca b.r. były sprzedane i zapłacone oferować winien odbiorca, sprzedane w tym dniu, ale nie zapłacone, — sprzedawca. Oferowaniu podlegają wyłącznie towary leżące na składzie (lagernde Mengen).

Oferujący otrzymuje z Centrali poświadczenie nadejścia oferty. Jeżeli w przeciągu 21 dni nie otrzyma oferujący z Centrali zawiadomienia o przyjęciu oferowanych towarów, może on nimi po myśli istniejących przepisów swobodnie dysponować.

Przewóz towarów przez Niemcy.

Świeżemu zakazowi przewozu przez Niemcy poddane zostały: spirytus winny oraz wódka (z wyjątkiem araku, rumu, koniaku oraz soku z wiśni i śliwek).

Uregulowanie ruchu wywozowego do Rumunii.

Po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 26. czerwca 1916 (Dz. p. p. 197) dozwolonym jest wywóz towarów do Rumunii koleją lub drogą wodną jedynie za pośrednictwem „Austryackiego Biura dla obrotu towarowego“ utworzonego celem popierania ruchu wywozowego do Rumunii. Siedziba Biura znajduje się w Wiedniu, I. Stubenring 8.

Przedsiębiorstwom kolejowym i okrętowym wzbronionem jest przyjmowanie przesyłek do Rumunii nadawanych bez pośrednictwa Biura. Wyjątkowych zezwoleń w tej sprawie udzielić może Minister handlu w porozumienu z Ministrem kolei oraz Ministrem skarbu. „Austryackie Biuro dla obrotu towarowego“ jest osobą prawną. Na zewnątrz zastępują je ci członkowie, którym reprezentacya zostaje poruczona przez Ministra handlu.

Biuro upoważnionem jest do pobierania za swe czynności przeznaczonych na pokrycie wydatków opłat, ustanowionych przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Wyjaśnień w sprawie organizacyi Biura i warunków wywozu udzieli Izba handlowa i przemysłowa, gdzie nabyć można również formularze transportowe dla wywozu do Rumunii.

Wysyłanie druków do państw sprzymierzonych i neutralnych.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa handlu z dnia 8. czerwca b. r. L. 16438/P. obowiązują obecnie co do transportu pocztą wytworów drukarskich i wytworów litografii, autografii etc. tudzież sztychów (w listach, pakietach, pod opaską itd.) następujące przepisy:

1) Transport tych wytworów do Niemiec nie podlega żadnym ograniczeniom.

2) Do reszty krajów sprzymierzonych tudzież do krajów neutralnych jest przesyłanie powyższych wytworów przez osoby prywatne w ogólności niedozwolone.

Wyjęte są z pod tego zakazu:

a) abonowane za pośrednictwem poczty i bezpośrednio przez redakcye nadane w urzędach pocztowych czasopisma,

b) drukiem lub w podobny sposób sporządzone przedmioty handlu księgarskiego, wydawnictwa artystyczne i muzyczne o ile bezpośrednio przez handlarzy nadane zostaną w urzędzie pocztowym

c) cenniki firm handlowych, o ile ich rozsyłka leży w interesie rodzinnego handlu jednak tylko do Bułgaryi i Turcyi i to pod następującymi warunkami:

I. że przedmioty te nie przekraczają rozmiarów zwykłego arkusza papieru;

II. że nadane będą przez organa wysyłającej firmy przy okienku;

III. że ilość ich będzie tak mała, iż cenzura nie będzie wskutek tego zbytnio przeciążona (wysyłki w wielkich ilościach nie są dopuszczalne);

IV. zaproszenie do subskrypcyi na pożyczkę wojenną pod warunkiem, że pochodzić będą od banków i instytucyi firmowych i że nadawane będą przez funkcyonaryuszów tych banków i instytucyi finansowych przy okienku w urzędach pocztowych z góry na ten cel przeznaczonych.

Oferty firm zagranicznych.

W biurze Izby handlowej i przemysłowej otrzymać mogą interesenci adres firmy zagranicznej, oferującej mleko w proszku, mleko kondenzowane, karbid, sardynki, ser, solone dorsze, ryby w puszkach, beczułki żelazne na benzynę, śmietanę, mięso wołowe, śledzie, skórę fok, buty wojskowe, kalikoty, gwoździe do podków oraz herbatę.

Sprzedaż materyałów przędzalniczych.

Jedna z firm salzburgskich zawiadomiła Izbę, iż zmuszona do chwilowego zwinięcia interesu gotowa jest odsprzedać: przędze wełniane, półwełniane, bawełniane, trykotową bieliznę męską, rękawiczki wełniane, czapki, staniki damskie, gorsety, rękawiczki damskie trykotowe i włóczkowe, bieliznę damską i dziecinną, konfekcyę dziecinną oraz towary krótkie.

Adres powyższej firmy otrzymać mogą interesenci w biurze Izby.

Pretensye w Czarnogórze.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Cetynii uregulowało stosunki walutowe w Czarnogórze i zamierza obecnie przystąpić do zniesienia tamże moratoryum. Do tego celu potrzebne mu są daty, tyczące się pretensyi banków i firm austryackich.

Wzywa się wszystkich interesowanych, mających pretensye w Czarnogórze, by we własnym interesie natychmiast zawiadomili o nich Izbę handlową i przemysłową.

Stosunki z Król. Polskiem.

Ściąganie pretensyi w okupacyi niemieckiej.

Wedle doniesienia c. i k. Ambasady w Berlinie ogłasza niemiecka Komisya państwowa dla od-

szkodowań, celem uniknięcia nieporozumień następujące zasady w sprawie ściągania pretensyi w krajach okupowanych:

1. Pretensye mogą się odnosić tylko do takich dłużników prywatnych, których własność w kraju okupowanym przypuszczalnie została zajętą. Pretensye do władz państw nieprzyjacielskich nie mogą być uwzględnione, gdyż do uregulowania zajętej własności państwa nieprzyjacielskiego nie jest Komisya upoważnioną.

2. Zgłaszającym się wierzycielom mimo ich udziału w dochodzeniu odszkodowawczem nie przysługuje samodzielne prawo wniosku o przeprowadzenie dochodzenia. Wniosek o odszkodowanie ma postawić w Komisyi dłużnik, u którego nastąpiło zajęcie, a jeżeli ze zgłoszeniem wniosku zwleka, jest rzeczą wierzyciela, skłonić go do tego.

3. Tylko pretensye pieniężne bywają uwzględniane. Mniejsze pretensye (niżej 100 M.) uwzględnia się tylko wówczas, jeśli wierzyciel wykaże, że ściągnięcie ma dla niego szczególne znaczenie.

4. Pretensye należy zgłaszać pojedynczo według wzoru.

5. Należy podać wyraźnie brzmienie firmy dłużnika i jej adres (ulicę i numer domu).

6. Zgłoszeń należy zaniechać, jeżeli zajęcie przez Państwo Niemieckie z góry jest nieprawdopodobne (n. p. u jubilerów, adwokatów, szklarzy, ogrodników i t. d.).

7. Po otrzymaniu zawiadomienia od Komisyi o wszczętem dochodzeniu odszkodowawczem w obronie zgłoszonej pretensyi, powinien wierzyciel wstrzymać się od wszelkich zapytań i przynagleń, gdyż Komisya z urzędu strzeże jego interesu i o wyniku w swoim czasie go zawiadomi. Natomiast winien Komisyę natychmiast zawiadomić, jeżeli nastąpiło — często na skutek nacisku ze strony Komisyi — zupełne lub częściowe uregulowanie pretensyi przez dłużnika, by Komisyi oszczędzić zbytecznej pracy.

Zbiorowe zapytania, jako przysparzające za wiele pracy, zostają nieuwzględnione.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego w sprawie sprzedaży nafty.

Hurtowny handel naftą został w okupacyi niemieckiej od dnia 15. maja 1916 roku aż do dalszego rozporządzenia wzbroniony.

Osoby handlujące, które posiadają naftę, wydaną im do dalszego rozdawnictwa przez oddział materyałów, potrzebnych do ruchu (Betriebsstoffabteilung) lub przez naczelników powiatowych i prezydentów policyi, mogą wysprzedać zapasy swoje spożywcom do dnia 31. maja 1916 roku.

Kto po 1. czerwca 1916 naftę, nawet w małych ilościach, kupi, sprzeda lub zamieni, zostanie ukarany grzywną do 1500 mk., lub więzieniem do 2 miesięcy; przytem znaleziona nafta zostanie bezwarunkowo bez żadnego odszkodowania zasekwestrowaną na korzyść Oddziału materyałów potrzebnych do ruchu (Betriebsstoffabteilung) przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskiem.

Instytucye społeczne lub zakłady przemysłowe, potrzebujące koniecznie nafty, winny urzędownie poświadczone prośby o wydanie nafty podawać do Oddziału materyałów potrzebnych do ruchu (Betriebsstoffabteilung) przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskiem, Senatorska 10, który to Oddział wyłącznie ma prawo wydawania nafty.

Przyjmowanie prywatnych pakietów pocztowych przez c. i k. etapowe urzędy pocztowe na obszarze okupowanym w Polsce.

Na podstawie § 9. punkt 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 24. lutego 1916 o służbie pocztowej i telegraficznej dozwala się począwszy od dnia 1. czerwca 1916 przyjmowania prywatnych pakietów pocztowych przy etapowych urzędach pocztowych w c. i k. obszarze okupowanym w Polsce, pod następującymi warunkami:

1. Prywatne pakiety pocztowe mogą być przesyłane tak w samym obszarze okupowanym, jakteż z tego obszaru do Monarchii.

2. Pakiety pocztowe przyjmowane będą na razie tylko przez etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne I klasy.

3. Od przesyłek w pakietach pocztowych są wykluczone:

a) brudna bielizna;

b) noszone ubrania w nieczystym stanie;

c) przedmioty, których przesyłka połączona jest z niebezpieczeństwem;

d) broń i amunicya wszelkiego rodzaju;

e) przedmioty łatwo ulegające zepsuciu;

f) żywe zwierzęta.

4. Towary, które podlegają ogólnemu zakazowi wywozu, są od przesyłek do Monarchii wykluczone, jeżeli na wywóz ich w pakietach pocztowych nie ma wyraźnego zezwolenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

5. Do pakietów nie wolno dołączać zamkniętych lub otwartych listów, pism albo innych uwiadomień, mających charakter prywatnej korespondencyi, w końcu pieniędzy w gotówce i papierów wartościowych. Dozwolonem zaś jest dołączanie faktur (rachunków), które zawierają jedynie istotne dla tego rodzaju pism, wiadomości.

6. Najwyższa dopuszczalna waga wynosi 5 kg.

7. Opakowanie i zamknięcie pakietów musi być odpowiednio do przestrzeni, jaką przesyłka ma odbyć, do rozmiaru przesyłki i właściwości zawartości, trwałe i tego rodzaju, aby zawartość przed uszkodzeniem i rabunkiem dostatecznie była zabezpieczona, oraz aby nie było niebezpieczeństwa uszkodzenia innych przesyłek lub skaleczenia personalu pocztowego.

8. Adres, który należy umieścić na samej przesyłce, musi zawierać odbiorcę i miejsce przeznaczenia dokładnie wyrażone, ażeby zapobiedz każdej niepewności w przesłaniu i wydaniu pakunku.

Pożądane jest dołączenie do przesyłki odpisu adresu z podaniem adresu *nadawcy*.

9. Zawartość przesyłki należy tak na samym pakiecie jak i na adresie przesyłkowym podać zgodnie z prawdą i tak dokładnie, aby łatwo można osądzić, czy przesyłka pocztą jest dozwolona i czy opakowanie i zamknięcie jest odpowiednie, oraz tak, jak to jest potrzebne dla manipulacyi podczas przesyłania i wydania pakietu.

10. Do każdego pakietu należy dołączyć osobny adres przesyłkowy, przy użyciu blankietów przeznaczonych dla obszaru okupowanego w Polsce, dla przesyłek za pobraniem blankietów połączonych z przekazem do pobrania (cena sprzedaży 3 h.) Należytość stemplową w kwocie 10 h. należy uiścić przez nalepienie stempla skarbowego.

Pisemnych doniesień nie można umieszczać na adresach przesyłkowych.

11. Należytość za przesyłkę wynosi 60 h. od każdego pakietu. Za dosłanie lub zwrot przesyłki będzie ta sama należytość na nowo policzona.

12. Za pobraniem pocztowem można wysyłać pakiety aż do wysokości 1000 K.

Należytość za pobranie wynosi 2 h. od każdych 4 koron, najmniej jednak 12 h. i należy ją uiścić tak jak należytość za przesyłkę przy nadaniu, przez przylepienie na adresie przesyłkowym marek pocztowych.

13. Pakiety przeznaczone do Monarchii podlegają przy wejściu do Monarchii rewizyi cłowej i dlatego każdy pakiet należy zaopatrzyć w deklaracyę cłową (cena sprzedaży 1 h.). Oprócz tego należy do każdego pakietu dołączyć statystyczną deklaracyę towarową (cena sprzedaży również 1 hal.).

14. Podanie wartości, żądanie doręczenia przesyłki przez umyślnego posłańca, do własnych rąk, lub za recepisem zwrotnym; żądanie, aby przesyłkę traktowano z specyalnemi ostrożnościami (przesyłka przestrzenna, Sperrgut), żądanie dołączenia do przesyłki karty frankatury cłowej, są niedopuszczalne.

15. Pakiety, które powyższym przepisom nie odpowiadają, są od przyjęcia wykluczone i zostaną, w razie jeśli braki później dostrzeżone będą, zwrócone nadawcy.

Etapowe urzędy pocztowe są uprawnione do otwarcia pakietów celem sprawdzenia zawartości także w nieobecności nadawcy lub uprawnionego do odbioru.

16. W obszarze okupowanym pakiety narazie nie będą doręczane. O nadejściu pakietów zostaną uprawnieni do odbioru w miejscu poczty i w okręgu zawiadomieni przez wydanie adresu przesyłkowego. Należytość za uwiadomienie (Avizo) wynosi 4 h.

17. Przy uwiadomieniach o niedoręczalności przesyłek wchodzą w zastosowanie przepisy obowiązujące we wzajemnym obrocie austryacko-węgiersko-bośniacko-hercegowińskim z tym wyjątkiem, że żądanie opustu lub zmniejszenia pobrania nie jest dopuszczalne.

18. Termin reklamacyjny dla prywatnych pakietów pocztowych wynosi 6 miesięcy od dnia nadania.

19. Zarząd pocztowy obszaru okupowanego przyjmuje porękę za zaginione pakunki lub ubytek zawartości stosownie do rzeczywistej straty, mianowicie przy pakietach do 3 kg. najwyżej do wysokości 15 K, przy pakietach od 3 do 5 kg. do wysokości 25 K, jednak tylko pod warunkiem, że zaginięcie lub ubytek nastąpiły na obszarze służbowym Zarządu lub wskutek winy personalu pocztowego.

Taryfa cłowa dla obszaru okupowanego w Serbii.

Nr.	Oznaczenie towarów	Miara 100 kg Stopa cłowa Stawka jednostkowa
1.	a) Pszenica, żyto	5.—
	b) Jęczmień, kukurudza, owies i inne gatunki zboża, także słodzone	2.50
2.	Ryż, także łupany	5.—
3.	Ziemniaki	2,50
4.	Jarzyny, owoce strączkowe, owoce:	
	a) świeże,	4.—
	b) suszone i t. p.	12.—
5.	Owoce południowe świeże i suszone	10.—
6.	Kawa:	
	a) surowa	150.—
	b) palona	200.—
7.	Surogaty kawy	25.—
8.	Herbata	150.—
9.	Korzenie	100.—
10.	Chmiel i mąka chmielna	4.—
11	Mięso i słonina:	
	a) świeże	20.—
	b) przyrządzone, także kiełbasa	50.—
12.	Śledzie solone	3.—
13.	Ryby solone (z wyjątkiem śledzi solonych) marynowane lub wędzone	30.—
14.	Wyroby młynarskie	10.—
15.	Oleje tłuste	20.—
16.	Krochmal wszelkiego rodzaju	15.—
17.	Cukier	50.—
18.	Wódka wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem alkoholu podlegającego monopolowi, wytwarzanego z krochmalu i materyałów, zawierających cukier	
	a) w beczkach	350.—
	b) w innych naczyniach	450.—
19.	Wino:	
	a) w beczkach	50.—
	b) we flaszkach	100.—
	c) wina musujące	200.—
20.	Piwa wszelkich gatunków	15.—
21.	Ocet wszelkiego rodzaju	7.—
22.	Drożdże wszelkiego rodzaju	30.—
23.	Wszelkie wody mineralne	2.—
24.	Kakao, czekolada, cukry i inne środki spożywcze, przyrządzane z cukrem	100.—
25.	Nie wymienione bliżej środki spożywcze, nie zawierające cukru	80.—
26.	Wszelkie tłuszcze jadalne	50.—
27.	Farby ziemne, gips, kreda, palona, mielona cement,	—.50
28.	Produkty destylacyjne ropy, z wyjątkiem podlegającej monopolowi nafty, dalej produkty destylacyjne bitumeny, (asfalt), terów surowych, węgla, cerezyna	5.—
29.	a) Wosk, techniczne tłuszcze i kwasy tłuszczowe	10.—
	b) świece wszelkiego rodzaju	30.—
30.	Smary do wozów, pasty i tłuszcze do czyszczenia oraz wszelkie inne przyrządzone środki do natłuszczania i smarowania	10.—
31.	Mydła:	
	a) mydło do prania wszelkiego rodzaju	10.—
	b) mydło toaletowe	40.—
32.	Soda, potaż, palący natron, chlorek wapnia,	1.—
33.	Esencya octowa	40.—
34.	Farby gotowe i atramenty	20.—
35.	Pokosty i lakiery	30.—
36.	Środki wonne i kosmetyki	300.—
37.	Bawełna:	
	a) przędza	25.—
	b) towary tkane, trykotowe i włóczkowe	80.—
38.	Konopie, len i inne roślinne materyały przędzalne:	
	a) przędze	10.—
	b) towary tkane, trykotowe i włóczkowe:	
	1. grube materye do pakowania, także worki,	7.50
	2. inne	80.—
	c) wyroby powroźnicze, także siatki	25.—
39.	Wełna oraz inne włosy zwierzęce:	
	a) przędze	25.—
	b) dywany na podłogę	75.—
	c) pilśnie i towary pilśniowe	80.—
	d) towary tkane, trykotowe i włóczkowe	125.—
40.	Jedwab i półjedwab:	
	a) przędze	200.—
	b) towary tkane, trykotowe i włóczkowe	1250.—
41.	Koronki i hafty:	
	a) z jedwabiu	1500.—
	b) inne	600.—
	a) z jedwabiu	500.—
	b) inne	150.—
42.	Towary pasmanteryjne i guzikarskie:	
43.	Ubrania, bielizna i inne towary konfekcyjne i modne:	
44.	Kapelusze i czapki, za sztukę	—.50
45.	Fezy z kwastami lub bez za sztukę	—.20
46.	Parasole i parasolki za sztukę	1.50
47.	Ceraty, tkaniny woskowane, dywany z linoleum	35.—
48.	Skóry	50.—
49.	Trzewiki i buty	100.—
50.	Rękawiczki	270.—
51.	Skórzane rzemienie popędowe	60.—
52.	Towary siodlarskie, rymarskie i inne skórzane	100.—
53.	Towary kuśnierskie	150.—
54.	Towary kauczukowe i gutaperkowe	120.—
55.	Towary szczotkarskie tudzież miotły	30.—
56.	Towary drzewne:	
	a) drzewo budulcowe i użytkowe, obrobione, deski, deski i listwy parkietowe, roboty ciesielskie dla celów budowlanych	5.—
	b) inne	15.—
57.	Papy	3.—
58.	Papier:	
	a) do pakowania	5.—
	b) inny	10.—
59.	Karty do gry	100.—
60.	Towary papierowe:	
	a) woreczki, trąbki i tym podobne wyroby	10.—
	b) inne	50.—
61.	Towary cementowe, także mieszane z asbestem	5.—
62.	Cegły wszelkiego rodzaju	—.15
63.	Rury gliniane	1.—
64.	Kafelki do wykładania ścian i posadzek	5.—
65.	Wszelkie inne towary gliniane i kamienne	5.—
66.	Towary fajansowe, majolikowe i porcelanowe	15.—
67.	Szkło i towary szklane:	
	a) szkło dęte	5.—
	b) zwierciadlane i taflowe	7.—
	c) wszelkie inne towary szklane	17.—
68.	Towary z metali szlachetnych:	
	a) srebrne, także pozłacane za 1 kg.	30.—
	b) złote i platynowe „ „ „	250.—
69.	Żelazo i towary żelazne:	
	a) żelazo sztabowe, szyny, dźwigary	1.50
	b) blachy, płyty, drut	3.—
	c) towary blaszane i druciane	20.—
	d) towary żelazne, lane	6.—
	e) towary żelazne, kute	9.—
	f) narzędzia i towary nożownicze	20.—
70.	Towary z metali szlachetnych:	
	a) półfabrykaty, jak pręty, płyty, blachy, druty, rury itd.	10.—
	b) fabrykaty	60.—
71.	Maszyny do szycia, haftu i robót pończoszkowych	5.—
72.	Kable i druty izolacyjne	20.—
73.	Telegraficzne, telefoniczne, sygnałowe itp. aparaty elektrotechniczne, jakoteż drobny materyał elektrotechniczny	60.—
74.	Lampy elektryczne	60.—
75.	Rowery tudzież ich części składowe	200.—
76.	Instrumenty muzyczne:	
	a) fortepiany, harmonia i t. p. instrumenta z klawiszami — za sztukę	100.—
	b) inne	40.—
77.	Maszyny do pisania i liczenia, tudzież registracyjne	100.—
78.	Zegarki kieszonkowe:	
	a) o złotych kopertach — za sztukę	6.—
	b) o innych kopertach „ „	2.—
79.	Zegary ścienne i stojące	120.—
80.	Zabawki dziecinne	50.—

Dostawy.

Dostawa materyi.

Komenda centralnego magazynu mundurów wojskowych dla honwedów w Budapeszcie rozpisuje dostawę materyi na płaszcze, bluzy, spodnie oraz czapki.

Oferty wraz z próbkami materyi wnosić można każdego czasu do Komendy magazynu w Budapeszcie (Kommando des k. ung. Honved.-Zentralmonturdepots, Budapest X. Elnökutca 1). Wadyum w wysokości 5% sumy oferowanej złożyć należy w którejkolwiek kasie rządowej a poświadczenie złożenia dołączyć do oferty.

Rozpisanie dostawy przeglądnąć mogą interesenci w biurze Izby.

Składki na ozdabianie grobów wojskowych.

Wedle zestawienia nadesłanego Izbie przez c. i k. Komendę wojskową w Krakowie, wpłynęło dotąd na powyższy cel w gotówce 13.107 K z kół kupieckich i przemysłowych Galicyi zachodniej (okręg Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie).

Na ręce Izby nadeszło podziękowanie c. i k. Komendy wojskowej w Krakowie za dotychczasowe wyniki akcyi.

Ogłoszony rezultat stanowić winien zachętę dla dalszych ofiar na cele godnego urządzenia grobów żołnierskich w naszym okręgu.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpisano firmy:

Władysław Fill, budowniczy w Oświęcimiu.

Zachodnio Galicyjskie Towarzystwo handlarzy masła i serów, stow. zar. z ogr. por. w Krakowie.

Związek gospodarczy, stow. zar. z ogr. por. w Krakowie.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:

Franz Vogt, fabryka sukna w Białej, (zmiana właściciela).

„Compagnie galicienne de Mines w Paryżu“ Tow. Akc. w Libiążu małym, (ustanowienie przymusowego kierownika).

Dr. Feliks Niemczewski i Ska w Krakowie, (zmiana zawiadowcy).

Spółka oszczędności i pożyczek w Wojakowej, (zmiana w zarządzie).

C. k. uprz. Powszechny Bank obrotowy filia w Krakowie, (zmiana w radzie zawjadowczej).

Odpowiedzialny redaktor: Dr. Rudolf Beres.
Nakład i własność Izby handlowej i przemysłowej
Czcionkami Drukarni Narodowej w Krakowie.